

Ingen flirtar med

Konferens. Nyfikna möten. Blickar, skämt, komplimanger. Tills männen får klart för sig att Helena Lindskog är deras jämbördiga, eller till och med står över dem i hierarkin. Då dör flirten omedelbart.

TEXT: ANNIKA N LINDQVIST

kvinnlig chef

Helena Lindskog vet att män generellt sett inte älskar kvinnor med makt. Åtminstone uppvaktar de dem inte. Helena Lindskog är tekniskt ansvarig vid Statteldelegationen; upphandlar, lägger upp strategin och specificerar kraven för de statliga telefonsystemen. Hon har inflytande över stora pengar och många människor. Hon har makt.

Många gånger har hon varit med på konferenser och seminarier där män har anlagt en chevaleresk och småflirtig attityd mot henne i början - men stramat upp sig så snart de förstått att hon befinner sig högt upp i hierarkin.

- De vågar inte flirta med en kvinna som kan vara viktig för dem. Vi har inga traditioner i situationer där kvinnan har en högre position. Männen är så rädda att deras intresse ska misstolkas. Helena Lindskog flyttade från Polen till Sverige när hon var 24 år, har rest mycket i andra länder och anser att svenska karlar är dåliga på flirt som sällskapslek.

-Tvvärr, skrattar hon, kvinnor som kommer till en maktposition vill också få komplimanger, vill också vara kvinnor.

Att karlar i allmänhet blir osäkra inför kvinnor med makt betyder inte att en kvinna med makt inte kan bli älskad.

- Det kräver två huvudegenskaper av hennes man. Att han är en riktigt god vän och att han låter henne vara kvinna; att han kan uppvakta henne med blommor och så utan att det har något med hennes ställning på jobbet att göra.

- En kvinnlig chef får inte visa kvinnliga svaghetstecken på jobbet. Hon får absolut inte gråta, till exempel. Därför är det så viktigt att mannen där hemma låter henne vara svag, låter henne ösa ur sig allt det hon stänger in inom sig, säger Helena Lindskog, själv lyckligt gift sedan många år med Dag Lindskog, chefsekonom på Skandia. Hon har personligen svårt att tänka sig ett äktenskap där den ena parten är ensam om

att slukas av sitt jobb och den andra parten levererar markservicen. För mig är det viktigaste att mannen är insatt i kvinnans maktposition. Att jag kan diskutera "hur ska jag hantera det här?"

- Jag tror att män oftare har andra män i samma ställning som de kan diskutera jobbet med. För en kvinna med makt finns det inte så många kvinnor som verkligen förstår. Då blir det ännu viktigare att hon kan prata med sin man, tycker Helena Lindskog.

Kvinnor som kommer i maktposition vill också ha komplimanger, vill också vara kvinnor...

Både hon och hennes man är chefer, men inom olika branscher. De har aldrig konkurrerat inom samma område.

- Därför är det också väldigt lätt att vara oerhört stolt över varandras framgångar, säger hon.

"Kan män älska en kvinna med makt? frågar jag senare Liselotte Jakobsen. Hon är sociolog och knuten till Jämställdhetscentrum vid Högskolan i Karlstad.

- Hur dyker frågan upp överhuvudtaget? kontrar Liselotte Jakobsen.

Hon påpekar att i frågeställningen ligger våra underförstådda definitioner av begreppen "makt", "kärlek" och "kvinna".

Grovt uttryckt, makt är okvinnligt. Vi förutsätter att en kvinna med makt måste vara okvinnlig, därmed oälskad, därmed olycklig.

- Är det någon som har undersökt hur olyckliga de maktlösa kvinnorna är, de som är i botten av hierarkin? undrar Liselotte Jakobsen.

Fördomen lyder att kvinnor med mycket makt har fått offra mycket för att komma dit. Fast det finns inte mycket forskning. Har de svårare att bli gifta än andra? Drabbas de oftare av skilsmässa?

När vi sitter på Liselotte Jakobsens tjänsterum och tänker på kvinnor vi känner till med riktigt höga positioner, så finner vi att de faktiskt är gifta allihop - om nu det är ett mått på hur lyckliga och älskade de är. Samtidigt är det ont om kvinnor i den verkliga toppen av hierarkierna. Helena Lindskog tror att där skulle finnas många fler om det inte vore för att man förväntas börja klättra som "ung och hungrig".

- Företag och organisationer borde satsa på den mogna kvinnan, hon som är över 40 och har klarat av det här med småbarn. Då blir inte kraven så stora att hon måste välja mellan karriär och familj. Dessutom blir det bra chefer av dem som vårdat barn, som har lärt sig att lösa konflikter, att lotsa fram någon och själv hålla sig i bakgrunden och att hålla flera bollar i luften.

Utvecklingen går åt motsatt håll. De politiska partierna har högljutt ropat efter unga kvinnor och de svenska män och kvinnor som rekryteras till EU-arbete får uttalat inte vara över 35 år.

- Jag tycker det är vansinne! säger Helena Lindskog.

- Själv är jag nästan 50, och jag har inget emot att fortsätta göra karriär. Jag känner inga begränsningar för min kreativitet och energi!